

ژورنال کلاب به عنوان وسیله ای برای پر کردن شکاف تئوری و عمل با استفاده از اجزای اساسی درگیر در پروسه های پزشکی و عمل مبتنی بر شواهد در متون بسیاری پیشنهاد شده است.

در علوم پزشکی، ژورنال کلاب یکی از روش های کلیدی برای آموزش مبتنی بر شواهد محسوب می شود. امروزه به دلیل قابلیت انعطاف و تطبیق این روش با بسیاری از اهداف آموزشی از روش ژورنال کلاب می توان برای آموزش محتواهای مختلفی (روش تحقیق، شیوه های آموزش و غیره) استفاده نمود. این روش باعث ارتقا و بهبود تفکر انتقادی در فراگیران شده و شیوه پرستاری مبتنی بر شواهد را تقویت می نماید.

ژورنال کلاب در ابتدا توسط پزشکان به عنوان یک ابزار آموزشی در محیط های دانشگاهی مورد استفاده قرار گرفت. اولین ژورنال کلاب در سال 1875 توسط Sir William Osler در پزشکی انجام شد و در پرستاری از اواخر قرن 20 شروع شده است.

ژورنال کلاب گروهی از افرادی است که دور هم جمع می شوند تا کاربرد بالینی مقالات منتشر شده در مجله های حرفه ای را به طور نقادانه ارزیابی کنند. شرکت کنندگان معمولاً نظرات خود را در یک چارچوب ارزیابی انتقادی در مورد روش استفاده شده، مناسب بودن طرح تحقیق، آمار استفاده شده، نقاط قوت و ضعف یافته ها و ارتباط بالینی که ممکن است منجر به تحقیقات جدید یا برنامه های جدید بالینی شود، ابراز می کنند. در واقع در ژورنال کلاب شرکت کنندگان مقالات را مطالعه می کنند و سپس با مربی محتوا و کاربرد مطالعات را مورد بحث قرار می دهند.

ژورنال کلاب یک ساختار رسمی را برای مکالمات مهم کادر درمانی در مورد مراقبت از بیمار ارائه می دهد، که توسط متون و بحث های هدایت شده پشتیبانی می شود. ژورنال کلاب یک جلسه باز برای بحث در مورد مسائل پرستاری یا مامایی در محیط دوستانه ارائه می کند و همچنین در آن پرستاران جدید فرصتی برای گفتگو با پرستاران یا ماماها باتجربه درباره مسائل مربوط به مراقبت از بیمار دارند. هم چنین ژورنال کلاب به کادر درمانی که به دنبال شواهد جدید هستند، اطلاعات خوبی ارائه می دهد. به لحاظ تاریخی، پرستاران از ژورنال کلاب استفاده کردند تا خود را با تحقیق آشنا کنند و برای ارتقاء عملکردهای مبتنی بر شواهد در محیط بالینی گام بردارند.

سه هدف اصلی ژورنال کلاب در پرستاری شامل به روز نگه داشتن دانش با متون جدید، تاثیرگذاری بر عمل بالینی و یادگیری مهارت های خواندن نقادانه و تفکر انتقادی می باشد.